

[Socialministeren]

indtil 31. december 1979, hvor ejerskiftet indtræder.

Som det vil fremgå af foranstående, drejer det sig overvejende om ganske nye krav.

Spørgsmålet om den praktiske gennemførelse af opfyldelsen af de krav, som af arbejdstilsynet og af andre myndigheder er stillet til særforsorgens institutioner, er for tiden genstand for forhandlinger. Afholdelsen af udgifterne hertil er drøftet mellem staten og amtskommunerne m.v., og det er foreløbig aftalt, at dette problem tages op igen i forbindelse med forhandlingerne om bloktilskudsberegningerne for 1981.

Til *minister Lise Østergaard* (17/9 79) af:

Glensgård (FP):

»Vil ministeren i forbindelse med den officielle åbning af spedalskhedshospitalet i Sudan personlig inspicere skandaleprojektet i Sydsudan?«

(Spm. nr. 1519).

Begrundelse.

Det skandaløse misbrug af danske skatteyderkroner, som har fundet sted i Sudan, er ikke overraskende for fremskridtspartiet. Men ministeren har naturligvis en eller anden forklaring parat som forsvar for de mange skatteyderkroner, som er brugt i denne forbindelse.

Når ministeren i forbindelse med en officiel åbning af spedalskhedshospitalet alligevel er i Sudan, må det være rimeligt, at ministeren forsøger at danne sig et overblik over det danskunderstøttede projekt, som senest er omtalt i B.T. den 12. september 1979.

Jeg håber, at ministeren ved besøg på arnestedet lader sig overbevise om det horrible, der er sket i forbindelse med de danske udlån til Sudan.

Besvarelse (26/9 79):

Minister Lise Østergaard:

Jeg har ikke modtaget nogen invitation til at deltage i åbningen af et spedalskhedshospital i Sudan og har ingen planer om i anden anledning at besøge landet.

Til hr. Glensgårds orientering kan jeg oplyse, at Danmarks hidtil eneste bilaterale støtte til Sudans hospitalsvæsen er ydet i form af støtte til et privat initiativ, som i

1976 blev taget af to katolske hjælpeorganisationer, Skt. Lazarus-ordenen og Caritas. En kreds af medlemmer af disse organisationer har i en årrække været særdeles aktive for at fremme de venskabelige forbindelser mellem Danmark og Sudan.

Caritas fik i 1976 fra 3 nedlagte katolske hospitaler i Jylland overdraget hospitalsudstyr til en anslået værdi af mellem 1½ og 2 mill. kr., som man ønskede at videregive til Sudan. Af Danidas projektbevilling blev der i 1977-78 ydet i alt 1.225.000 kr. som bidrag til delvis dækning af udgifter i forbindelse med forsendelse og installation af det pågældende udstyr.

Hovedparten af det pågældende udstyr blev installeret på Khartoum Centralhospital, medens en mindre del enkelt udstyr fordeltes til en række andre hospitaler. Et antal hospitalsenge er således sendt til et mindre spedalskhedshospital i Sydsudan.

Til *ministeren for skatter og afgifter* (17/9 79) af:

Jens Møller (KrF):

»Vil ministeren oplyse, hvilke generelle kriterier sondringen mellem reelle og fiktive dispositioner bygger på i skattesager?«

(Spm. nr. 1520).

Begrundelse.

Af ministerens svar på mit spørgsmål nr. 1370 – og det dermed sammenhængende svar på spørgsmål nr. 1360 – fremgår, at skattevæsenet sonderer mellem reelle og fiktive dispositioner. Det kan imidlertid ikke af svaret ses, hvilke kriterier der lægges til grund. Tværtimod er der i den senere tid både i bogen »Justismordet i Landsskatteretten« og i pressen beskrevet dispositioner, hvor alt tydede på, at de var reelle, men hvor skattevæsenet alligevel stemplede dem som fiktive.

Besvarelse (25/9 79):

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Efter at spørgsmålet har været forelagt statsskattedirektoratet, kan jeg oplyse, at direktoratets sondring mellem reelle og fiktive dispositioner i skattemæssig henseende sker efter en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde, og at direktoratet ved sine afgørelser